

StudVest 1980

Ikke så aller værst

The Aller Værste, den ikke helt ukjente bergensgruppa, har kommet med sin første LP. Fra før har gruppa gitt ut en singel og en EP. Plata som foreligger i disse dager er vel det mest vellykkede av den foreløpige produksjonen. The Aller Værste representerer noe helt spesielt innen norsk rock, vi har aldri opplevd noe liknende på vinyl her i landet. Tankene ledes mot »ny veiv» banda i England.

Plata som bærer den meget sigende tittel: Materialtretthet, er ikke preget nettopp av materialtretthet. Det er tydelig at gruppa har et rikt materiale å arbeide med. Her er det samfunnsengasjert rock. Tekster som går rett inn i menneskenes situasjon i dagens samfunn. Oppgitthet, håpløshet, men likevel et snev av håp. De mer mjuke følelser er også gitt god plass på plata, som utmerker seg ved å være helt tettpakka med spor. Jeg har ikke tatt tida, men det er helt sikkert den lengste plata jeg har hørt.

De musikalske prestasjonene er tydeligvis ikke like viktig for The Aller Værste som tekstene. Musikken er likevel godt gjennomarbeidet, men altså uten de helt store soloprestasjonene. Gitarspillet på enkelte partier er rett og slett merkelig. Det krever en viss tilvenning, men etter å ha hørt det noen ganger fungerer det ganske godt.

Teknisk er plata, i motsetning til de tidligere, upåklagelig.

Mixinga framhever godt gruppas særtrekk og gjør det spennende å høre på musikken. Albumet er også ledsaget av et teksthefte med nødvendig tilbehør som plakater og kryssord (!)

Til slutt: Den samfunnsengasjerte gruppa vil søndag 30/11 bli å høre på en konsert som Bergen Rock Klubb arrangerer på Olav Thon-stedet ALAD-DIN i Fyllingsdalen.

71